

Marineministeriet og Krigsministeriet skulle være selvskrevne Medlemmer af Menighedsraadene. Jeg maa derefter gøre opmærksom paa en teknisk Mærkværdighed, som findes i Landstingets Forslag. Det er ikke altid, Landstinget behandler sine Forslag teknisk set saa forsvarlig, som man gerne fra konservativ Side paastaar. Vi have nylig set, hvordan det gik med Københavns kommunale Skattelov. Maa jeg gøre opmærksom paa, at der ifølge § 3 kræves en streng kirkelig Erklæring for at faa Valgret, og at der senere kræves en stram kirkelig Bekendelse for at være valgbar. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Hornstrup), hvorledes han vil forlige disse Bestemmelser, at man gør Kirkeinspektionens Medlemmer i København og Købstæderne til fødte Medlemmer af Menighedsraadene, men samtidig kræver saadanne Valgrets- og Valgbarhedsbestemmelser. Hvad vil der ske? Jeg spørger det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds, der staar paa Landstingets Standpunkt og maa formodes at vide Besked med Landstingets Hensigter, hvorledes han vil forlige disse Bestemmelser. Hvis det Medlem, som Københavns Magistrat eller lad os sige Marineministeriet udpeger som Medlem af Kirkeinspektionen, altsaa som født Medlem af Menighedsraadet, ikke er i Stand til at aflægge den Trosbekendelse, der kræves, hvad saa? Kan han saa ikke faa Sæde i Raadet, skal han saa træde ud, og hvem skal i saa Fald erstatte ham, det vil jeg meget gerne have Svar paa.

At det er nogen kirkelig Garanti at gøre Kirkeinspektionens Medlemmer til selvskrevne Medlemmer af Menighedsraadet, er mig ganske ufatteligt, det er en politisk, konservativ Garanti, som Landstinget søger deri.

Der er et andet Punkt, hvor det forekommer mig, at Landstingets Forslag er af den Art, at jeg har Ret til at sige, at jeg forstaar ikke, Landstinget vil være bekendt at sende det til dette Ting. Det er § 31 i Forbindelse med § 32. I § 32 hedder det, at hele Afsnittet om Sognebeboernes Medbestemmelse ved Præsteansættelsen først træder i Kraft, naar en Præstelønningslov udkommer, men ikke desto mindre bestemmes det i § 31, at der straks skal gennemføres et midlertidigt Lønningstillæg til Præsterne paa 50,000 Kr. Man skyder altsaa Sognebeboernes Medbestemmelsesret ved Præsteansættelsen ud, indtil vi have faaet en Præstelønnings-

lov, men Præsternes Lønningsforbedring kan ikke vente til den Tid, de skulle have 50,000 Kr. straks. Det forekommer mig ganske uantageligt og et Slag i Aarsigtet paa den sunde, frisindede, offentlige Mening. Maa jeg sige om disse 50,000 Kr., at jeg anser det for ganske udelukket, at Tinget kan gaa med til et saadant midlertidigt Tillæg til Præsternes Lønning. Det, som blev krævet og stadig kræves af Folketinget, og som den højtærede Kultusminister ogsaa har lovet os, er en endelig Præstelønningslov. Derved forstaar jeg en Regulering af Præstelønningerne. Ogsaa det kirkelige Udvalg mente, at den samlede Sum, som nu anvendes til Præstelønninger, i og for sig er tilstrækkelig, den skal blot fordeles paa en anden Maade end hidtil. Vi Socialdemokrater ville i alt Fald ikke kunne gaa med til nogen som helst Forøgelse af denne Sum. Mener man i kirkelige Kredse, at det ikke er tilstrækkeligt, maa denne Sum suppleres med frivillige Bidrag, og saa nærme vi os ogsaa ad den Vej det, som er vort Ideal, nemlig frikirkelige Tilstande.

Idet jeg retter disse Spørgsmaal til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds, og idet jeg maa fastholde, at Landstingets Forslag er inspireret af politisk konservative Bevæggrunde og aldeles ikke af kirkelig Interesse, vil jeg ogsaa anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslagets Tilbageførelse til den Affattelse, Folketinget gav det ved tredie Behandling, og jeg vil tilføje, hvad jeg ogsaa sagde ved Forslagets tredie Behandling her i Tinget, at det, som Folketinget den Gang vedtog, er efter vor Mening det yderste, man fra et frisindet Stade kan gaa med til, her er ikke noget at slaa af paa. Det er muligvis Meningen, at Forslaget skal i Fællesudvalg, jeg ser ganske vist ikke til hvad Nytte, men den Formalitet at lade Sagen gaa i Fællesudvalg, kan man gerne gaa med til, men jeg haaber rigtignok, at Folketinget staar urokkelig fast paa sit Standpunkt, saa meget mere som Landstingets Forslag kun er vedtaget med 3 Stemmers Flertal, og det forlyder, at denne 3 Stemmers Majoritet ingenlunde er fast. Der er efter min Mening ingen Tvivl om, at hvis Folketinget staar fast, vil det sejre, rimeligvis nu straks, men i alt Fald ad Aare.

Vi staa stærkt i denne Sag, ualmindelig stærkt. Der er utvivlsomt i kirkelige Kredse, ikke mindst blandt Præsterne, en voksende Stemning for at faa gennemført noget i Retning af det, som Folketinget